

підприємства та інші чинники. Отже, стратегія фінансово-економічної безпеки передбачає визначення довгострокових цілей фінансової діяльності та вибір найефективніших способів їх досягнення. Цілі цієї стратегії мають підпорядковуватися корпоративній стратегії та спрямовуватися на максимізацію прибутку та ринкової вартості підприємства.

Список використаної літератури:

1. Череп О. Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств України // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2012. – № 3(61). – С. 328-330.

2. Доценко Д. В. Экономическая безопасность: методологические аспекты и составляющие // Аудит и финансовый анализ. – 2009. – №4. – С. 415-427.

3. Кравчук П. Я. Формування системи корпоративної безпеки : дис... канд. екон. наук: 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / Павло Ярославович Кравчук; [Терноп. держ. екон. ун-т]. – Тернопіль, 2006.–232 с.

4. Мойсеєнко І. П., Марченко О. М. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посібник. / І. П. Мойсеєнко, О. М. Марченко.– Львів, 2011. –380 с.

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ В ЄС

Шацька З. Я., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Ганзюк Т. С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

В сучасних умовах вітчизняні підприємства повинні швидко адаптуватися до інтеграційних процесів, що потребує знання економічних законів розвитку, врахування чинників невизначеності та нестабільності зовнішнього середовища, пошуку шляхів виживання та розвитку в нових конкурентних умовах. Зазначені процеси порушують нормальне функціонування підприємства, одночасно стаючи не тільки факторами подальшого розвитку, а й джерелами загрози. Все це впливає на економічну безпеку окремого підприємства.

Під економічною безпекою підприємства розуміють такий стан господарюючого суб'єкта, при якому він при найбільш ефективному використанні наявних ресурсів досягає запобігання, послаблення або захисту від існуючих небезпек та загроз або інших непередбачуваних обставин і в основному досягає цілей бізнесу в умовах конкуренції та господарського ризику.

Головною метою управління економічною безпекою вітчизняних підприємств в умовах інтеграції в ЄС є забезпечення стабільного

функціонування підприємства на міжнародному рівні, а також уникнення або мінімізація глобалізаційних викликів. Найважливішими факторами, що впливають на економічну безпеку вітчизняних підприємств в умовах інтеграції в ЄС є:

1. Глобальні економічні: формування нових суб'єктів господарювання – транснаціональних компаній та транснаціональних банків; формування міжрегіональних об'єднань – ЄС, НАФТА, МЕКРОУС, АСЕАН; перехід більшості країн світу до ринкових умов господарювання; експортна експансія країн та регіональних утворень; періодичні глобальні фінансово-економічні кризи; економічна відсталість частини регіонів та країн світу; часті регіональні та міжнародні конфлікти; посилення взаємозалежності між «багатими» і «бідними» країнами; контрабанда товарів; поглиблення співробітництва між країнами; поглиблення міжнародного поділу праці, подальший розвиток інтернаціоналізації виробництва.

2. Глобальні техніко-технологічні: розробка та впровадження нових інформаційних технологій – глобальна комп'ютерна, радіо- та телевізійна мережа; розвиток міжнародної інфраструктури, нових поколінь транспорту і зв'язку; науково-технічна революція та прискорення науково-технічного прогресу.

3. Глобальні суспільні: експансія та поширення ліберально-демократичних цінностей західного суспільства; експансія західної культури, що підриває культурні цінності незахідних цивілізацій; нерівномірне і неконтрольоване зростання населення в одних країнах і його катастрофічне зменшення в інших; нелегальна міграція населення; торгівля людьми; наркоманія, СНІД, лихоманка Ебола та інші невиліковні захворювання та епідемії; міжнародна злочинність, наркобізнес, тероризм; релігійний екстремізм; демократизація та охорона прав людини; послаблення ролі традицій, соціальних зв'язків і звичаїв, інтернаціоналізація освіти, культурного простору.

4. Глобальні природно-географічні: зміна природно-географічного середовища під впливом науково-технічного прогресу; брак продовольства та питної води; забезпечення людства сировиною, енергією; збереження навколишнього природного середовища; раціональне використання ресурсів Світового океану; мирне освоєння космічного простору; погіршення екологічної ситуації; глобальне потепління.

5. Глобальні політико-силові: провідна роль США на світовому ринку; – військово-політичні експансії за допомогою НАТО; створення США і ЄС нової доктрини НАТО; гонка озброєнь і розповсюдження зброї масового ураження; загроза світової термоядерної війни та забезпечення миру.

Вищезазначені глобалізаційні виклики, як джерела макроекономічних загроз, стосуються абсолютно всіх підприємств і організацій, що планують вести свою діяльність на світових ринках. Сучасний кризовий стан значної кількості вітчизняних підприємств ще більше знижує рівень їх економічної безпеки, що зумовлено не лише соціально-економічним становищем в країні та

недосконалістю ринкових відносин, а й недосконалістю або взагалі відсутністю сформованої системи економічної безпеки, як складової системи стратегічного управління на підприємстві.

Своєчасне забезпечення економічної безпеки повинно передбачати моніторинг, аналіз і оцінку впливу існуючих глобалізаційних викликів на кожен функціональну складову підприємства та формування на їх основі системи протидійних і застережних заходів. Для цього на підприємстві повинен бути сформованим певний механізм забезпечення економічної безпеки підприємства, що реалізується через системи стратегічного планування забезпечення економічної безпеки підприємства, як складову системи стратегічного управління; оперативне оцінювання рівня забезпечення економічної безпеки підприємства та вироблення рекомендацій, як складову системи оперативного планування фінансово-господарської діяльності підприємства; систему реалізації поточних планів з забезпечення економічної безпеки підприємства.

Поступова інтеграція України в ЄС потребує удосконалення механізму забезпечення економічної безпеки вітчизняних підприємств з урахуванням глобалізаційних викликів, як нових додаткових загроз і розробкою термінових заходів їх протидії. Це в свою чергу забезпечить підвищення конкурентоздатності вітчизняних підприємств на світовому ринку, стабільність функціонування та подальший розвиток.

ЕКОЛОГІЧНА СКЛADOVA ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ В ЄС

Шацька З. Я., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Григоренко Я. О., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

На сучасному етапі більшість вітчизняних підприємств працюють в складних економічних умовах. Загострення конкуренції та необхідність виживання в умовах кризи призводить до застосування методів недобросовісної конкуренції. Це в свою чергу обумовлює порушення стабільності функціонування підприємства та загрожує його безпеці. Саме тому, питання забезпечення безпеки здійснення економічної діяльності суб'єктів господарювання, зокрема на мікрорівні – рівні підприємств набуває першочергового значення.

Процес управління економічною безпекою підприємства є досить складним і багатоаспектним, оскільки включає в себе аналіз теоретичних аспектів забезпечення економічних аспектів суб'єктів господарювання, визначення методичних основ підтримання високого рівня економічної безпеки за її функціональними складовими (фінансова, інтелектуальна, кадрова, інформаційна, техніко-технологічна, політико-правова, екологічна, силова, інтерфейсна, ринкова) [1]. Кожна складова економічної безпеки має виконувати